

Men disse Anstrengelser har hidtil ikke frugt, og Grunden dertil har maaske i nogen Maade været den, at man har været uenig om Fremgangsmaaden ved Tilvejebringelse af Kirkebetjeningen, men i saa Henseende er der nu opnaaet fuldstændig Enighed. Dette ved den højtærede Kirkeminister, og jeg havde derfor haabet, at han skulde være at faa i Tale ved denne Sags Løsning, idet den højtærede Minister ogsaa ved, at det, som var Foranledningen til, at denne Sag med saa stor Styrke er rejst i den vedkommende Stationsby, er, at der er ret lang Vej fra Stationsbyen til Sognekirken. Der er over en halv Mil ad en daarlig Kirkesti, som det tidt er umuligt at færdes ad, navnlig om Vinteren i Oversvømmelsesperioder; man henvises da til den egentlige Landevej, som er væsentlig længere, og dette bevirker, at mange i den vedkommende Stationsby, som ønsker at søge Kirken, afskæres derfra af Aarsager, som man vil kunne fjerne ved Tilvejebringelse af en ny Kirke.

Distriktet er paa ca. 600 Mennesker, og det Overslag, som for længst er tilvejebragt med Hensyn til den nye Kirkes Udførelsespris, lyder paa et samlet Beløb af 60 000 Kr. Man disponerer, som sagt, over ca. 20 000 Kr., og jeg synes, at det, som Forholdet dér ligger, vilde være naturligt, om der paa Finansloven optoges en mindre Bevilling til dette Arbejdes Paabegyndelse, og henstiller saa varmt, som jeg formaar det, til den højtærede Kirkeminister, at han ikke vil stille sig uvenlig til en saadan Tanke, og at han vil søge indført paa Finanslovsforslaget til anden Behandling en mindre Bevilling til dette Arbejdes Optagelse.

Som Medlem af det dansk-islandske Nævns danske Afdeling har jeg gennem nogle Aar haft Lejlighed til paa ret nært Hold og indenfor et temmelig omfattende Omraade at følge Udviklingen i Forholdet mellem Forbundslandet og Danmark, og jeg mener med Sikkerhed at kunne udtale, at denne Udvikling har været af en særdeles heldig Art. Der er mangt og meget, som bærer tydeligt Vidnesbyrd derom, og som er fremkommet siden Forbundslovens Vedtagelse og Islands dermed følgende Selvstændighed den 1. December 1918. Sidst, men ikke mindst vil jeg pege paa

denne Sommers dansk-islandske Handelskonference, hvor der var Enighed om adskilligt af Betydning for den merkantile og økonomiske Forbindelse i den kommende Tid mellem de to Lande. Først og sidst om den Betydning, der maa tillægges det, at der tilvejebringes en direkte Dampskibsforbindelse mellem København og Reykjavik. Jeg var desværre forhindret i at overvære det Møde paa Konferencen, hvor denne Sag drøftedes, men af Referatet ser jeg, at den højtærede Statsminister har været til Stede, og det glædede mig at se, at han stillede sig forstaaende overfor Tanken om Tilvejebringelsen af en saadan Forbindelse, ikke afviste Muligheden af, at Staten kunde støtte Igangsættelsen af en saadan. Jeg haaber, at den højtærede Statsminister vil bevare den Interesse for denne Sag, som han paa Mødet gav Udtryk, og i den kommende Tid ikke vil forsømme nogen Mulighed for at bidrage til, at en saadan Forbindelse kan realiseres.

Vi bør her i Danmark efter min Opfattelse ikke hæfte os for stærkt ved, at der her og dér, ogsaa paa det islandske Alting, nu og da høres Gønklang af de gamle Toner fra Tiden fra 70erne i det forrige Aarhundrede frem til 1918. Der er somme, som har vanskeligt ved at lære og endnu sværere ved at glemme, og saadanne findes deroppe som jo desværre ogsaa her i Landet. Vi følger i Statsinstitutioner, som har med den kommende Udvikling af Forbundslandet at gøre, naturligvis i Statsministeriet og Udenrigsministeriet, men ogsaa i Nævnets danske Afdeling og forhaabentlig i vide Kredse af vort Land, med Opmærksomhed ogsaa hele denne Side af Islands politiske Udvikling, men uden at saadanne gamle Toner og Talemaader, naar de nu og da fremkommer, avler Mistro eller skaber Mistillid til Fremtiden. Thi vi er forvissede om, at den stigende Forstaaelse ikke blot i islandske ledende Kredse, men, hvad der er af endnu større Betydning, i det brede islandske Folk af den Betydning, som Samhørigheden har for de to Folk, borger for en gunstig Udvikling ogsaa i den kommende Tid, fordi den saa nøje falder sammen med de Opfattelser, som findes i vide Kredse hernede; og i dette gør Diskussionen paa Altinget og i Pressen